

تنبل نیستیم، کار تعریف شده نداریم

تنبلی اجتماعی که توسط برخی کارشناسان مطرح می‌شود موضوعی است که در جامعه ما به چند دلیل صحت ندارد و آماری که درخصوص ساعات کم کاری در کشورمان ارائه می‌شود چندان قابل استناد نیست.

مصطفی اقلیما: تنبلی اجتماعی که توسط برخی کارشناسان مطرح می‌شود موضوعی است که در جامعه ما به چند دلیل صحت ندارد و آماری که درخصوص ساعات کم کاری در کشورمان ارائه می‌شود چندان قابل استناد نیست.

نخستین دلیل این است زمانی که تعداد زیادی بیکار در جامعه داریم و نمی‌توانیم برای آنها شغل ایجاد کنیم، نمی‌توانیم مدعی باشیم که مردم دچار تنبلی شده‌اند. زمانی می‌توانیم چنین ادعایی داشته باشیم که برای همه افراد جامعه زمینه اشتغال پایدار ایجاد شده باشد و افراد به دلایل واهی از رفتن به سر کار سر باز بزنند. در این صورت می‌توانیم بگوییم مردم تنبل هستند. اگر مردم کشور ما تنبل هستند چرا برای گذران زندگی 3 شیفت کار می‌کنند؟ این 3 شیفت کار کردن با تنبل بودن همخوانی ندارد. اینکه آماری ارائه می‌شود درخصوص ساعات کاری در کشور ما و مقایسه می‌شود با کشورهای اروپایی و آمریکایی هم صحیح نیست. اوایل سال جاری بود که عنوان شد در خوش‌بینانه‌ترین حالت، ساعت مفید کار در ایران، روزانه تا 2 ساعت است که میزان هفتگی آن به بیشتر از 11 ساعت نمی‌رسد؛ حال آنکه میزان کار مفید هفتگی در ژاپن به 40 تا 60 ساعت و در کره جنوبی به 54 تا 72 ساعت می‌رسد.

بر این اساس گفته شد میزان ساعت کار مفید سالانه در ژاپن به عنوان کشور توسعه یافته به 2 هزار و 420 ساعت، در کره جنوبی 1900 ساعت، آلمان 1700 ساعت و در آمریکا به 1360 ساعت می‌رسد؛ در عین حال میزان ساعت کار مفید در ایران، سالانه از 800 ساعت فراتر نمی‌رود؛ این در حالی است که در پاکستان ساعت کار مفید سالانه یک هزار و 100 ساعت و در افغانستان 950 ساعت گفته شده است. اما من این آمار و نسبت دادن تنبلی به ایرانیان را قبول ندارم چرا که کار در کشورهای توسعه یافته تعریف شده است. در این وضعیت اگر فردی طبق زمانبندی که در اختیار دارد کار محوله را انجام ندهد از بقیه همکاران خود عقب می‌افتد و در نهایت توبیخ می‌شود. اما اگر در کشور ما عنوان می‌شود که میزان کار مفید افراد 3 ساعت است این موضوع به دلیل تنبلی کارمندان نیست، مشکل نبود کار اثرگذار در اداره‌هاست. در کشور ما به این دلیل حقوق افراد متناسب با فعالیت آنها نیست و کمتر است که نمی‌توانیم از آنها بخواهیم که مثلاً 8 ساعت در روز کار کنند. همین کارمندان ناچارند بعد از ساعت کار اداری به مشاغل دوم و سوم روی آورند. از سوی دیگر افرادی که در اداره‌ها استخدام می‌شوند شایسته آن کار نیستند و با رابطه سر کار آمده‌اند و عملاً نمی‌توانند کار مفیدی انجام دهند. همین سرجای خود نبودن افراد متخصص باعث می‌شود تا این آمار غلط درخصوص مردمی که به سختکوشی معروفند داده شود.